

Arrest

nr. 191 361 van 1 september 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
handelend in haar hoedanigheid als voogd voor
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, handelend in haar hoedanigheid als voogd voor X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 1 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 april 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 mei 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. LUYTENS en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Angolese nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 1 november 1999 te Soyo, Angola. U behoort tot de Bakongo etnie. Uw eerste levensjaren woonde u in Soyo samen met uw moeder. Uw vader heeft u niet of amper gekend. Hij overleed aan kanker toen u amper één of twee jaar oud was.

Uw vader was jarenlang aanhanger geweest van UNITA, nu een politieke oppositiepartij, maar voorheen een rebellengroepering. U heeft een oudere broer maar die was al weggetrokken naar Luanda op veertienjarige leeftijd. Toen u vijf jaar oud was, liet uw moeder u achter bij een vriendin in Soyo. Sindsdien heeft u geen contact meer met uw moeder. Uw oudere broer, Fabio, kwam u bij deze vrouw weghalen toen u zes of zeven jaar was, en nam u mee naar Luanda. In Luanda kwam u terecht in de wijk Sambizanga waar veel criminaliteit heerste en waar jongerenbendes de plak zwaaiden. Uw broer was actief in één van deze jongerenbendes. Hij genoot veel aanzien in de wijk en werd gerespecteerd door de andere jongeren. Uw broer wou u wat afschermen van het geweld en de criminaliteit in de wijk. Zo vertelde hij u dat u niet mocht optrekken met andere jongeren in de wijk. Het contact met andere jongeren, en bijgevolg het harde leven in wijk, waren niet te vermijden. Nog later bracht uw broer u naar de stad Benguela waar u in een appartement woonde en een rustiger en veiliger leven had. U voelde zich echter niet thuis in Benguela, miste uw vrienden en uw broer, en kon uiteindelijk uw broer overhalen om terug naar Luanda te keren. Midden 2011 vernam u van vrienden van uw broer dat uw broer omgekomen was na een confrontatie met andere jongeren in een discotheek buiten jullie wijk. U, maar ook de vrienden van uw broer, waren in shock. Een woelige en gewelddadige periode volgde. De dood van uw broer moest immers gewroken worden, zo vonden de vrienden van uw broer. Nadat de mogelijke daders gevonden en gedood waren, werd uw broer gecremeerd. Na deze crematie sprak u met de vriendin van uw broer die besloot naar Benguela te gaan en Luanda te verlaten. Ze kon u overtuigen om met haar mee te gaan. U bleef tot na uw verjaardag in Benguela bij de vriendin van uw broer. Op 5 november 2011 besloot u toch terug te gaan naar Luanda buiten medeweten van de vriendin van uw broer. Angolese militairen waren ondertussen erg actief in de wijk om de criminaliteit in te dammen. Hierbij vielen ook doden bij de inwoners van de wijk. U werd eveneens geviseerd aangezien u lid was van één van de bendes in de wijk. Op een dag werd u geraakt door een rubberen kogel, werd u geslagen door leden van de veiligheidsdiensten en vervolgens gedropt in een naburige, vijandige, wijk. Uiteindelijk kon u terug naar uw eigen wijk keren waar u opgevangen werd door de moeder van een vriend. Ze zorgde goed voor u en probeerde u te overhalen om uw leven een nieuwe wending te geven en zich niet meer in te laten met de criminaliteit die gepaard ging met het bendeleven. U dacht na over de woorden van de moeder van uw vriend, ook al omdat het geweld steeds toenam in de wijk. U begon steeds meer na te denken over een toekomst in het buitenland, onder meer in andere landen zoals Kaapverdië en Guinée- Buissau. U verliet opnieuw Luanda om naar Benguela te gaan. Ditmaal samen met een vriend. U ontmoette er vrienden van uw broer, onder meer vrienden die van Israël afkomstig waren. De vriendin van uw broer raadde u aan om naar Europa te gaan. Frankrijk zou een goede optie zijn volgens haar. U begon alvast Frans te leren en een eventuele reis voor te bereiden. De Israëlische vrienden van uw broer waren bereid u te helpen aangezien zij nog in het krijt stonden bij uw overleden broer. Ze regelden uiteindelijk een smokkelaar voor u die u naar Europa zou brengen. In februari 2016 verliet u Angola. U trok naar Congo om via Uganda uiteindelijk in Addis Abeba te belanden. Hier verbleef u ongeveer een maand. Uiteindelijk besloten jullie om met het vliegtuig naar Europa te komen omdat de route via Libië te gevaarlijk was geworden. De man die u vergezeld vertelde u dat jullie uiteindelijk naar België zouden gaan. In België aangekomen trokken jullie eerst naar Antwerpen, om vervolgens naar Brussel te gaan, waar u op 19 april 2016 asiel aanvraag bij de bevoegde asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart tijdens het gehoor voor het CGVS dat u besloot Angola te verlaten omwille van het bendege geweld in de wijk waar u woonde en deels opgroeide in Luanda en omwille van de uitzichtloze situatie in uw land van herkomst door een gebrek aan persoonlijk perspectief (zie gehoorverslag CGVS, dd. 9 januari 2016, p.17-18).

Er dient echter te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep). Uit uw verklaringen blijkt immers dat de door u aangehaalde problemen louter gemeenrechtelijk van

aard zijn. U vertelt tijdens het gehoor voor het CGVS uitgebreid over het leven dat u leidde in de wijk Sambizanga in de hoofdstad Luanda waar verschillende jongerenbendes actief waren en waar bijgevolg geweld en criminaliteit welig tierden (zie gehoorverslag CGVS, p. 5-10). U verklaart dat uw oudere broer veel aanzien kende in de wijk als lid van de belangrijkste bende (zie gehoorverslag CGVS, p.5-8). Na het overlijden van uw broer besloot u in eerste instantie samen met de vriendin van uw broer naar de stad Benguela te gaan om de onrust in de wijk te verlaten (zie gehoorverslag CGVS, p.7). U miste echter uw vrienden en het leven in de Sambizanga wijk en keerde niet veel later terug naar Luanda (zie gehoorverslag CGVS, p.7-8). In tussentijd waren veiligheidsdiensten actief in de wijk met als doel de criminaliteit in te dammen; confrontaties tussen jongeren en veiligheidsdiensten waren het gevolg (zie gehoorverslag CGVS, p.7-8). Ook u werd op een dag gevisieerd door aanwezige veiligheidsdiensten in uw wijk waarbij u gewond raakte (zie gehoorverslag CGVS, p.7-9). Nadien begon u zich de vraag te stellen welke richting u uw leven wilde geven (zie gehoorverslag CGVS, p.8-9). U overwoog verschillende pistes in het buitenland en verliet uiteindelijk Luanda om weer naar Benguela te gaan waar de vriendin van uw broer nog steeds woonde (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Zij raadde u aan om naar Europa te gaan. Via vrienden van uw broer kon u uiteindelijk Angola verlaten in de loop van februari 2016 (zie gehoorverslag CGVS, p.9-10). **U haalt tijdens het gehoor meerdere malen aan dat u geen toekomst voor uzelf zag in Angola, in de gewelddadige context van jongerenbendes, zonder andere familieleden, en dat u het bijgevolg te gevaarlijk achtte om in Luanda te blijven. U voegt er ook aan toe dat u bij een gebrek aan perspectief besloot om uiteindelijk naar het buitenland te gaan en Angola te verlaten.** Ook al kan begrip worden opgebracht voor de moeilijke situatie waarin u bent opgegroeid in de Angolese hoofdstad, toch dient zoals gezegd besloten te worden dat de door u aangehaalde vluchtmotieven geen verband houden met één van de criteria van de Vluchtelingenconventie. U haalt aan dat u opgroeide en leefde in een harde omgeving waar jongerenbendes heersten en waar jongeren zelf criminele feiten pleegden of moesten plegen om te overleven. Ook u stelde dergelijk gedrag, zo haalt u aan tijdens het gehoor. U was onder meer verantwoordelijk voor transport van drugs en wapens, zo vertelt u (zie gehoorverslag CGVS, p.15). Na verloop van tijd – onder meer door het harde optreden van Angolese ordetroepen – begon u zich vragen stellen over het leven dat u leidde en welke richting u verder wou opgaan (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Na gesprekken met de moeder van een vriend, met de vriendin van uw broer en andere vrienden van uw broer zou u besloten hebben dat u het land wou verlaten op zoek naar een betere toekomst (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Met de hulp van vrienden van uw broer slaagde u er uiteindelijk ook in om het land te verlaten (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Wanneer u op het einde van het gehoor gevraagd wordt wat de hoofdreden van uw vertrek uit Angola was, antwoordt u dat u na verschillende gesprekken een aantal opties heeft overwogen, dat u elders in Angola kon gaan wonen, maar dat u dit niet zag zitten (zie gehoorverslag CGVS, p.17). Vervolgens bent u verschillende opties in het buitenland gaan overwegen waarop uw oog uiteindelijk op Europa is gevallen (zie gehoorverslag CGVS, p.18). Gevraagd waarom u niet meer naar Angola zou kunnen terugkeren, antwoordt u dat het veel beter met u gaat sinds u in België bent, dat u hier een goede opleiding krijgt, en dat u eventueel later nog wel zou kunnen terugkeren, maar dan met meer perspectief (zie gehoorverslag CGVS, p.18). U voegt eraan toe dat u met een betere opleiding misschien wel meer kans heeft op een beter leven in Angola (zie gehoorverslag CGVS, p.18). Zoals gezegd kan begrip worden opgebracht voor de door u aangehaalde argumenten, maar in het kader van de beoordeling van uw ingediende asielaanvraag moet besloten worden dat deze argumenten niet passen in de verschillende criteria van de Vluchtelingenconventie. Het ontvluchten van een land van herkomst omwille van een gebrek van persoonlijk perspectief kan niet in verband worden gebracht met één van deze criteria. Bij de beoordeling en analyse van uw asielmotieven werd tevens rekening gehouden met uw relatief jonge leeftijd en uw naar voren gebrachte profiel. **Wat betreft het door u geschetst profiel van uw persoon, en de door u geschetste omstandigheden waarin u bent opgegroeid in Luanda, kan het volgende worden opgemerkt.** U verklaart tijdens het gehoor voor het CGVS dat u tijdens uw jonge leven in Luanda op verschillende tijdstippen de wijk waar u leefde in de hoofdstad verliet om naar Benguela te trekken, weg van de onrust in uw wijk (zie gehoorverslag CGVS, p.5-8). Onder meer uw broer zou u naar deze stad gebracht hebben toen u nog erg jong was, maar ook na het overlijden van uw broer zou u samen met de vriendin van uw broer Luanda verlaten hebben om enkele maanden samen met haar in Benguela te leven (zie gehoorverslag CGVS, p.5-8).

Tijdens het gehoor voor het CGVS wordt u gevraagd hoe het leven in Benguela was, en of u niet kon rekenen op de hulp van de vriendin van uw broer, waarop u antwoordt dat ze erg goed voor u zorgde, dat u het gedurende twee maanden goed had, maar dat u zich vervolgens begon te vervelen en dat u uiteindelijk terug naar Luanda bent gekeerd (zie gehoorverslag CGVS, p.15). Maar ook nadien, zo

vertelt u, besloot u opnieuw Luanda te verlaten, en terug naar Benguela te gaan, onder meer om te herstellen, maar ook om uw vertrek uit Angola voor te bereiden (zie gehoorverslag CGVS, p.17). Tijdens deze periode zou u onder meer lessen hebben gevolgd en Frans geleerd hebben (zie gehoorverslag CGVS, p.17). **Deze verklaringen in acht genomen doet op zijn minst uitschijnen dat u de mogelijkheid had om uw wijk in Luanda te verlaten om naar een rustigere en veiligere omgeving te gaan waar u onder meer op de steun van de vriendin van uw broer kon rekenen.** Wanneer u gevraagd wordt of in Benguela wonen geen alternatief voor u kon zijn, antwoordt u dat u dan liever naar Luanda zou gaan, waar uw vrienden wonen, en dat u zich niet goed voelde in Benguela waar onder andere meer politie aanwezig was en waar minder samenhang was (zie gehoorverslag CGVS, p.18). Deze argumenten doen echter geen afbreuk aan de vaststelling dat u meermaals Luanda heeft verlaten om zich gedurende een bepaalde periode in de stad Benguela te vestigen waar u onder meer op de hulp van vrienden van uw overleden broer kon rekenen.

Uit bovenstaande verklaringen valt eenduidig af te leiden dat het door u geopperde asielrelaas geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie van Genève – met name een gegronde vrees voor vervolging op basis van ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging, of het behoren tot een bepaalde sociale groep. Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. U heeft geenszins aannemelijk weten te maken dat er in uw hoofde een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst, in casu Angola.

U legt tot slot geen documenten neer die bovenstaande vaststellingen kunnen wijzigen. Zo legt u geen documenten neer ter bevestiging van uw identiteit, noch enige documenten ter staving van de door u afgelegde reisweg.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker verwijst naar de weergave van de feiten in de bestreden beslissing, en “bevestigt deze objectieve maar ook heel rationele weergave van de feiten.”

Verzoeker stelt in het verzoekschrift wat volgt:

“Niettemin dient hij hierbij wel een paar kanttekeningen te maken.

Zo is het duidelijk dat deze feiten, hoe objectief ze ook worden weergegeven, erop wijzen dat verzoekers rechten als kind van meet af aan ernstig zijn geschonden, niet in het minst omdat hij éénvoudigweg zonder enige bescherming is opgegroeid en steeds verstoken is gebleven van de meest fundamentele rechten, zoals het recht op bescherming en veiligheid, maar ook voedsel, drinkbaar water, scholing, gezondheidszorg ...

Ook dit is een objectieve vaststelling, doch met heel wat impact op de feiten en het beoordelen van zijn nood aan bescherming.

Het verstoken blijven van fundamentele basisbehoeften gedurende een lange periode is op zich, in dit geval voor een kind, zeer zeker een vorm van vervolging, die recht dient te geven op erkenning.

Anderzijds is het zo dat zijn verleden in alle opzichten zeer complex is geweest en men zich met recht de vraag moet stellen of het in het kader van het éne gehoor bij het CGVS mogelijk is geweest om naar die complexiteit te peilen en die volledig te vatten, althans minstens m.b.t. alle pertinente gegevens.

Zonder scholing en "opgeleid" in een extreem gewelddadig milieu, raakte verzoeker, weliswaar in het kader van het bendeleven ook betrokken bij trainingskampen van de nog steeds clandestien opererende rebellenbewegingen en kan men zich daarbij terecht de vraag stellen of hij de facto als kindsoldaat dient beschouwd te worden. Anderzijds wordt de deelname aan het bendeleven beoordeeld als ware het een keuze en/of een levenswijze die verzoeker heeft gekozen.

In geval van terugkeer vreest verzoeker hoe dan ook geen toegang te kunnen krijgen tot bescherming en tot basisgrondrechten die het hem mogelijk zouden kunnen maken om zich te onttrekken aan zijn milieu en zijn verleden; hij zal enerzijds gevisieerd worden door de autoriteiten, en anderzijds door de bendes en de rebellenbeweging die hem geen keuze zullen laten. Verzoeker kan alleen kappen met dit verleden door zo ver mogelijk verwijderd te blijven van zijn oud milieu; hij vreest ook vervolging door de overheidsinstanties vanwege zijn al dan niet vermeende betrokkenheid bij de rebellenbeweging en/of het bendegegeweld.

Bij dit alles weze het opgemerkt dat hij nog steeds minderjarig is en wordt aandacht gevraagd voor het feit dat Artikel 48/3 van de Vw specifiek vervolging van kindspecifieke aard vermeldt :

§ 1. De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tót stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967....

De hierboven genoemde daden van vervolging kunnen onder meer de vorm aannemen van :

f) daden van genderspecifieke of kindspecifieke aard.

Artikel 48/7 Vw. vestigt ook de aandacht op :

"Het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen."

Tenslotte kan in dit kader ook verwezen worden naar mogelijke toepassing van het principe zoals o.a. weerhouden in artikel 53/5 Vw. dat een kandidaat vluchteling dwingende redenen, voortvloeiende uit vroegere vervolging, kan aanvoeren om te weigeren de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, of, in het geval van een staatloze, van het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, in te roepen.

In het kader van alle beslissingen die minderjarigen betreffen, dient trouwens niet uit het oog te worden verloren dat deze steeds het hoger belang van het kind in overweging dienen te nemen, zodat deze beslissingen uiteraard met de grootste voorzichtigheid en omzichtigheid en met oog voor de mogelijke gevolgen ervan grondig dienen onderzocht te worden.

Verzoeker is thans immers de mening toegedaan dat de feiten die hij heeft aangehaald weliswaar correct werden weergegeven, doch niet de complexiteit weergegeven waarin deze zich hebben voorgedaan. Bovendien konden zij niet geplaatst worden in de brede, o.a. politieke context, noch in de context van een toch wel kwetsbare en beschadigde persoonlijkheid.

Hierbij weze ook opgemerkt dat de de realiteit van de aangehaalde feiten op geen enkel ogenblik door de bestreden beslissing in twijfel worden getrokken.

Hij behoudt zich daarom het recht voor om elke toelichting te geven ter zitting die nuttig of noodzakelijk mocht blijken voor een beter begrip van zijn aanvraag tot bescherming;

(...)

De bestreden beslissing vermeldt de motieven om haar standpunt te staven als volgt; verzoeker kan deze motieven niet aanvaarden :

(...)

Artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag van 20/11/1989, geratificeerd door België voorziet dat :

Bij alle maatregelen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden genomen door openbare of particuliere instellingen voor maatschappelijk welzijn of door rechterlijke instanties, bestuurlijke autoriteiten of wetgevende lichamen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging.

2. *De Staten die partij zijn, verbinden zich ertoe het kind te verzekeren van de bescherming en de zorg die nodig zijn voor zijn welzijn, rekening houdende met de rechten en plichten van zijn ouders, wettige voogden of anderen die wettelijk verantwoordelijk zijn voor het kind, en nemen hiertoe alle passende wettelijke en bestuurlijke maatregelen.*

3. *De Staten die partij zijn, waarborgen dat de instellingen, diensten en voorzieningen die verantwoordelijk zijn voor de zorg voor of de bescherming van kinderen voldoen aan de door de bevoegde autoriteiten vastgestelde normen, met name ten aanzien van de veiligheid, de gezondheid, het aantal personeelsleden en hun geschiktheid, alsmede bevoegd toezicht.*

Verder wijst verzoeker op :

Artikel 19 1. *De Staten die partij zijn, nemen alle passende wettelijke en bestuurlijke maatregelen en maatregelen op sociaal en opvoedkundig gebied om het kind te beschermen tegen alle vormen van lichamelijk of geestelijk geweld, letsel of misbruik, verwaarlozing of nalatige behandeling, mishandeling of exploitatie, met inbegrip van sexueel misbruik, zolang het kind onder de hoede is van de ouder(s), wettige voogd(en) of iemand anders die de zorg voor het kind heeft.*

2. *Deze maatregelen ter bescherming dienen, indien van toepassing, doeltreffende procedures te omvatten voor de invoering van sociale programma's om te voorzien in de nodige ondersteuning van het kind en van degenen die de zorg voor het kind hebben, alsmede procedures voor andere vormen van voorkoming van gevallen van kindermishandeling zoals hierboven beschreven, en voor opsporing, melding, verwijzing, onderzoek, behandeling en follow-up van zodanige gevallen, en, indien van toepassing, voor inschakeling van rechterlijke instanties.*

Art. 20.1. *Een kind dat tijdelijk of blijvend het leven in het gezin waartoe het behoort, moet missen, of dat men in zijn eigen belang niet kan toestaan in het gezin te blijven, heeft recht op bijzondere bescherming en bijstand van staatswege.*

2. *De Staten die partij zijn, waarborgen, in overeenstemming met hun nationale recht, een andere vorm van zorg voor dat kind.*

3. *Deze zorg kan, onder andere, plaatsing in een pleeggezin omvatten, kafalah volgens het Islamitische recht, adoptie, of, indien noodzakelijk, plaatsing in geschikte instellingen voor kindzorg.*

Bij het overwegen van oplossingen wordt op passende wijze rekening gehouden met de wenselijkheid van continuïteit in de opvoeding van het kind en met de etnische, godsdienstige en culturele achtergrond van het kind en met zijn achtergrond wat betreft de taal.

Ook al stelt de bestreden beslissing "begrip te hebben voor de moeilijke situatie waarop (verzoeker) is opgegroeid in Luanda", laat zij hierbij na rekening te houden met het feit dat verzoeker een kind was op het ogenblik van die feiten, en ook thans nog steeds naar internationaal en nationaal recht een "kind" is, waarbij bijzondere verplichtingen aan de orde zijn, ook bij het onderzoek van zijn nood aan bescherming en de gevolgen van een negatieve beslissing.

Verzoeker benadrukt nog dat het voor hem totaal onmogelijk is om zonder familie, zonder de juiste connecties, zonder geld en zonder steun van de staat onmogelijk is om een opleiding te volgen en/of op een enigszins menswaardige manier een toekomst op te bouwen in Angola.

Verzoeker verwijst dan ook graag naar hetgeen hij reeds in het kader van de uitbreiding van de feiten heeft aangehaald (zie boven).

Als kind behoort verzoeker alleszins tot een specifieke groep en kan bezwaarlijk worden besloten dat alle problemen louter gemeenrechtelijk van aard zijn; deze vaststelling doet immers tekort aan de complexiteit van het verleden en de voortdurende afwezigheid van bescherming die het deel was van verzoeker.

De problemen die daaruit zijn voortgevloeid zijn wellicht in hun finaliteit weliswaar van gemeenrechtelijke aard, doch zij vinden manifest hun oorsprong in de miskennis van een basisbescherming/vervolgving van kindsbeen af.

Dat de enige reden om niet terug te keren het louter gebrek aan perspectief is, is tevens een minimalisering en een reductie van het beeld dat verzoeker heeft geschetst van zijn situatie, en deze waarin hij ook ingeval van terugkeer dreigt terecht te komen.

De bestreden beslissing geeft teveel verantwoordelijkheid aan verzoeker, die nochtans een eerlijke kans heeft gezocht om zich te onttrekken aan de vervolging en een nieuw leven hoopt te mogen beginnen, waar er ook enkele positieve kansen geboden worden.

Aangezien het om een minderjarige gaat, dient de beslissing zoals gezegd met des te meer omzichtigheid genomen te worden.

Om al deze redenen vraagt verzoeker derhalve om hem alsnog het statuut van vluchteling toe te willen kennen, minstens -omwille van dezelfde redenen- de subsidiaire beschermingsstatus en in ondergeschikte orde het dossier terug te sturen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek ivm de politieke context en de interactie tussen de bendes en de rebellenbeweging(en) in Angola en de contacten van verzoeker in dat kader.”

2.2.1. De bestreden beslissing motiveert omstandig dat de door verzoeker aangehaalde problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep) en omschreven in de gronden van vervolging in artikel 48/3, § 4 van de Vreemdelingenwet. De Raad volgt verweerder waar deze stelt dat uit verzoekers verklaringen, die ook omstandig worden weergegeven, duidelijk blijkt dat de aangehaalde problemen louter gemeenrechtelijk van aard zijn.

Verzoeker verwijst naar het feit dat hij minderjarig is en naar de bepaling in artikel 48/3, § 2; *in casu* dat daden van vervolging de vorm kunnen aannemen van ‘kindspecifieke aard’. Verzoeker slaagt er echter niet in om het verband aan te tonen tussen de gronden van vervolging en de daden van vervolging (of het ontbreken van bescherming tegen deze daden), zoals vereist in artikel 48/3, § 3 van de Vreemdelingenwet. Waar verzoeker aanvoert dat *“Het verstoken blijven van fundamentele basisbehoeften gedurende een lange periode is op zich, in dit geval voor een kind, zeer zeker een vorm van vervolging, die recht dient te geven op erkenning”* merkt de Raad op dat dit niet kan aangenomen worden. Verzoeker toont niet concreet aan dat er een verband is tussen zijn (moeilijke) levenssituatie en de gronden van vervolging, zoals deze omschreven zijn in artikel 48/3, § 4.

Aangezien verzoeker niet aantoont vroeger te zijn vervolgd geweest in vluchtelingenrechtelijke zin vindt artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet geen toepassing.

Verzoeker verwijst naar bepalingen van het Kinderrechtenverdrag. Te dezen dient opgemerkt te worden dat de bepalingen van de ingeroepen artikelen van het Kinderrechtenverdrag wat de geest, de inhoud en de bewoordingen ervan betreft, op zichzelf niet volstaan om toepasbaar te zijn zonder dat verdere reglementering met het oog op precisering of vervollediging noodzakelijk is. Deze verdragsbepalingen zijn geen duidelijke en juridisch volledige bepalingen die de verdragspartijen of een onthoudingsplicht of een strikt omschreven plicht om op een welbepaalde wijze te handelen oplegt. Aan deze bepalingen moet derhalve een directe werking worden ontzegd.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en wordt door de Raad overgenomen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen concrete elementen aan. Te dezen stelt de Raad vast dat verzoeker niet aantoont dat hij als gewezen bendelid zonder beweerde familie in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2.3. Waar verzoeker vraagt om het dossier terug te sturen naar verweerder *“voor bijkomend onderzoek ivm de politieke context en de interactie tussen de bendes en de rebellenbeweging(en) in Angola en de contacten van verzoeker in dat kader”* wordt vastgesteld dat er geen concrete

landeninformatie (omtrent rebellenbewegingen en interactie tussen bendes) wordt bijgebracht die de gevraagde vernietiging verantwoordt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend zeventien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS